

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobkyně: Z. Š., narozena X,
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 8. 2023, č. j. X, a ze dne 6. 4. 2023, č. j. X, **se zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2023, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2023, č. j. X. Rozhodnutím ze dne 6. 4. 2023 zamítla žalovaná žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 14. 3. 2023 nebyla žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. Žalobkyně namítá, že je napadené rozhodnutí v rozporu se zákonem z důvodu nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť žalobkyni byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovena nesprávně a zároveň nebylo přihlédnuto ke komorbiditám i přesto, že žalobkyně je polymorbidním pacientem. Má za to, že se žalovaná nevypořádala s mezerovitostí posudku lékařské posudkové služby, když tento posudek hodnotila jako závazný podklad. Žalobkyně tedy shledává postup žalované při hodnocení důkazů v rozporu s § 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
3. Uvádí, že žalovaná opomenula vysvětlit, z jakého důvodu jsou některé námitky uplatněné žalobkyní proti prvoinstančnímu rozhodnutí a posudku o invaliditě hodnoceny jako „subjektivní stesky“, když žalobkyně všechny své námitky podložila lékařskými zprávami, které jsou objektivním popisem jejího zdravotního stavu. Žalobkyně je dále toho názoru, že žalovaná považovala posudek lékařské posudkové služby (dále jen „LPS“) za závazný, ovšem opomenula fakt, že s ním musí nakládat stejně jako s každým jiným podkladem pro vydání rozhodnutí, totiž posoudit jeho úplnost a přesvědčivost. K tomuto tvrzení přiložila citaci z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 Ads 48/2009.
4. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaná opomenula vypořádat se správností posudku jako celku, přestože byl posudek zpracován v rozporu s § 8 odst. 2 a 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve spojení s § 42 odst. 1 zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. Domnívá se, že se lékaři nevypořádali s jejími námitkami vztahujícími se k smíšené močové inkontinenci II. typu, kterou žalobkyně trpí. Posudkový lékař v posudku tuto diagnózu vůbec nezvážil jako možné invalidující onemocnění ve smyslu „Inkontinence moči u žen“ podle kapitoly XIV., oddíl A, položka 8c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) když toto samotné onemocnění může způsobit pokles pracovní schopnosti v rozmezí 40 – 50 %, potažmo dle kapitoly XIV., oddíl A, položka 8b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, kde je stanovené rozmezí poklesu o 20 – 30 %, což je stále více, než je tomu u lehkého funkčního postižení diabetu mellitus, kde je stanovené rozmezí poklesu 15 – 25 %. Tuto diagnózu žalobkyně doložila lékařskou zprávou od MUDr. B. ze dne 8. 3. 2023 a indikačním vyšetřením MUDr. P. ze dne 31. 5. 2023, přičemž obě tyto zprávy byly podkladem posudkového zhodnocení. Žalobkyně tedy jako žalobní důvod uplatňuje stejné námitky, které uplatnila již vůči prvoinstančnímu rozhodnutí, neboť má za to, že v námitkovém řízení nebyly tyto námitky nijak vypořádány.
5. Dále namítá, že v námitkovém řízení nebyla správně vypořádána ani její námitka ohledně nesprávného zařazení v případě diagnózy diabetes mellitus. Dle jejího názoru již lze její diagnózu hodnotit jako středně těžké funkční postižení ve smyslu kapitoly IV., položky 2c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Konstatuje, že znakem lehkého postižení je uspokojivá kompenzace, která však byla v případě žalobkyně přímo vyvrácena, když byla v lékařské zprávě od VK Medica, s.r.o. ze dne 4. 11. 2022 konstatována neuspokojivá kompenzace.
6. V dalším žalobním bodu žalobkyně uvádí, že žalovaná diagnózu smíšená močová inkontinence nezvážila dokonce ani jako komorbiditu ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž k této skutečnosti žalovaná neuvedla žádné odůvodnění. Žalovaná se se zohledněním komorbidit vypořádala jednou, zcela nepřesvědčivou větou, která z hlediska gramatiky a slovosledu ani nedávala smysl. Žalobkyně má tedy za to, že ať

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

už by za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále jen „DNSZ“) byla zvolena kterákoli z těchto dvou výše zmíněných diagnóz, za použití § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity by vliv komorbidity vedl k závěru o snížení míry pracovních schopností minimálně o 35 %.

7. Žalobkyně navrhuje provedení těchto důkazů: napadené rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2023, posudek o invaliditě z námitkového řízení ze dne 25. 7. 2023, posudek o invaliditě ze dne 14. 3. 2023 a námitky žalobkyně ze dne 18. 5. 2023.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně shrnuje průběh předchozího řízení ve věci a obsah žaloby. Dle žalované stěžejní žalobní výhrada neobstojí, neboť je zřejmé, že by ani odlišně stanovené dominantní postižení v tomto případě nevedlo k invalidizaci. Tvrdí, že v posudku byly zohledněny i nejnovější lékařské nálezy podané společně s opravným prostředkem (konkrétně lékařská zpráva od MUDr. P. ze dne 31. 5. 2023 a MUDr. N. ze dne 13. 6. 2023), a že se vyjádřila i k vzneseným námitkám žalobkyně. Výskyt přidružených obtíží byl reflektován již volbou horní hranice rozpětí příslušné položky vyhlášky o posuzování invalidity, a k uplatnění § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity nezjistila důvod. Vůči vytýkané mezerovitosti posudku se žalovaná odvolává na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014–24. Žalovaná dále navrhuje soudu vypracování nového posudku Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“).
9. Ve vyjádření žalované k posudku MPSV stručně shrnuje jeho výsledky a namítá, že se jí se zřetelem k posudkovému hledisku dané kapitoly IV., položky 2 přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, nejvíce vyslovený závěr přesvědčivý, neboť tu chybí přezkoumatelná úvaha stran toho, proč odkazovaná močová inkontinence naprosto nefiguruje v hodnocení „základním“ (k tomu viz § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity) a vystupuje až posléze v podobě normované, obzvláště nepříznivé kumulace několika zdravotních postižení dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalovaná dodává, že k postupu dle § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nespátňuje žádné opodstatnění. S ohledem na námitky žalované soud podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, žádá posudkovou komisi MPSV o doplnění posudku.
10. K doplňujícímu posudku posudkové komise MPSV ze dne 13. 6. 2024 žalovaná vyjádřila, že na svém rozhodnutí nepostupovat dle § 62 s. ř. s. trvá, a shledává odůvodnění posudkové komise ohledně aktivace § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity lakonickým.

Replika žalobkyně

11. K vyjádření žalované ze dne 15. 4. 2024 k posudku MPSV poskytuje žalobkyně repliku. V prvé řadě uvádí, že posudkem PK MPSV ze dne 13. 3. 2024 byl částečně potvrzen její názor ohledně hodnocení jejího zdravotního stavu, když komise smíšenou močovou inkontinenci nově hodnotila jako posudkově relevantní komorbiditu a navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Zmiňuje, že žalovaná ve svém vyjádření s tímto posudkovým závěrem polemizuje, když tvrdí, že není přesvědčivý, pokud komorbidita není hodnocena jako relevantní kritérium v základním hodnocení dle § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobkyně uvádí, že uvedená polemika je dle jejího názoru v plné míře nepřiléhavá. Má za to, že žalovaná své domněnky nezakládá na relevantních medicínských či právních důvodech, a že dle jejího názoru PK MPSV důvody, pro něž má močová inkontinence na míru poklesu pracovní schopnosti relevantní dopad, jasně vysvětlila. Dále uvádí, že žalovaná si také odporuje tím, že v jejím rozhodnutí a podkladech pro vydání tohoto rozhodnutí byla močová inkontinence považována za naprosto irelevantní, zatímco nyní žalovaná polemizuje s tím, že má být toto onemocnění zohledněno jinak, než jak ho PK MPSV zohlednila.

Ústní jednání

12. Žalobkyně se z jednání soudu omluvila.
13. Pověřená pracovnice žalované se z jednání soudu rovněž omluvila.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. Soud provedl dokazování podle § 52 odst. 1 s. ř. s. posudkem Posudkové komise MPSV ze dne 13. 3. 2024, č.l. 34 až 37, včetně protokolu z jednání č.l. 31 až 32 a dále doplňujícím posudkem ze dne 13. 6. 2024, č.l. 55 až 56, včetně protokolu z jednání na č.l. 53 až 54.
15. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování k návrhu žalobkyně, a to napadeným rozhodnutím ze dne 3. 8. 2023, posudkem o invaliditě z námitkového řízení ze dne 25. 7. 2023, posudkem o invaliditě ze dne 14. 3. 2023 a námitkami žalobkyně ze dne 18. 5. 2023, a to pro nadbytečnost, neboť tyto listiny jsou součástí správního spisu.

Posouzení věci soudem

16. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
17. Soud podle § 56 odst. 1 s. ř. s. přistoupil k přednostnímu projednání věci, a to s ohledem na výsledek posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 13. 3. 2024.
18. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise MPSV v Ústí nad Labem ze dne 13. 3. 2024 ve znění doplnění posudku ze dne 13. 6. 2024 dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 6. 4. 2023, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most MUDr. Z. Š. ze dne 14. 3. 2023, která posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, a to v kapitole IV., položce 2b. Míra poklesu pracovní schopnosti činila 25 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila.
20. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které žalovaná zamítla napadeným rozhodnutím. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobkyně ze dne 25. 7. 2023, který vypracoval posudkový lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „LPS“) MUDr. B. L. Tento posudkový lékař opětovně posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti činila 25 %.

21. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
22. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
23. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
24. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
25. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, vyhláška
konkrétně
č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
26. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň prvního stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 3. 8. 2023, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň prvního stupně, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
27. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 25. 7. 2023, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu

žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

28. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 13. 3. 2024. Žalobkyně jednání komise byla přítomna a byla při něm vyšetřena odborným lékařem v oboru interní lékařství MUDr. P. P. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotní dokumentace lékaře MUDr. L. P. z oboru gynekologie a MUDr. S. N. z oboru diabetologie a vlastního přeshetření žalobkyně při jednání pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti ke dni 3. 8. 2023 byl 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně.
29. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to diabetes mellitus 2. typu s obezitou bez přítomných diabetických komplikací, ale ne zcela dobře kompenzovaný, kvůli čemuž byla zvolena horní hranice procentuálního rozmezí. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 25 % (rozmezí určené pro toto postižení je 15 % až 25 %). Dále došla k závěru, že vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, kterým je smíšená močová inkontinence, se podle § 3 odst. 1 vyhlášky tato hodnota zvyšuje o 10 %. K tomu uvedla, že se jedná o I. stupeň smíšené močové inkontinence s únikem moči při kašli, smíchu. Urodynamickým vyšetřením byla potvrzena snížená kapacita močového měchýře s projevy hyperaktivního močového měchýře, časnou urgencí při malé náplni. Podávaná medikace má nedostatečný efekt. Inkontinenční pomůcky posuzovaná používá pravidelně a některé denní aktivity jsou omezené (dosah WC, mít možnost kdykoli ho rychle použít). Zařazení do kapitoly XIV., položky 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity posudková komise MPSV nevyužila. Ve zdravotní dokumentaci vyšetřeními není objektivizován objem úniku moči, dle urologa se jedná o močovou inkontinenci I. st., posudková komise MPSV by se přiklonila k dolní, maximálně střední hranici procentuálního rozmezí bez možnosti navýšení. Obezita 3. st. s velmi významnými zdravotními riziky, ale bez popisovaných významných somatických a metabolických komplikací a bez léčby vedené obezitologem nemůže být zařazena do kapitoly IV., položky 14 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise dodala, že je žalobkyně schopná vykonávat fyzicky nenáročnou práci sedavé zaměstnání bez manipulace s těžkými břemeny v teplotně příznivém prostředí s možností odcházet na WC dle potřeby. Dle odborných nálezů je potřeba močení 5-7 x denně, což neznemožňuje pracovní výkon.
30. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
31. Lékaři posudkové komise dospěli ke shodné kvalifikaci postižení žalobkyně jako lékaři v předchozích posudcích. Z funkčního hlediska zařadila posudková komise dominantní onemocnění žalobkyně stejně jako lékař v námitkovém řízení do kapitoly IV., položka 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde shodně zvolila horní hranici procentního Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti. Na rozdíl od předchozích lékařů však komise zvýšila tuto hodnotu o 10 % na 35 % dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Zdůvodnění odlišného závěru posudkové komise uvedl soud výše. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dosahuje 35 %. Žalobkyně tedy splnila podmínku invalidity prvního stupně dle zákona o důchodovém pojištění, neboť dosáhla minimální potřebné míry poklesu pracovní schopnosti o 35 %.

32. V doplňujícím posudku ze dne 13. 6. 2024, který posudková komise MPSV zaslala v reakci na vyjádření žalované ze dne 15. 4. 2024 sděluje, že po vyhodnocení skutečností, které vedly k požadavku na doplnění posudku, neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Připomíná, že při hodnocení žalovaná zcela opominula přítomnost smíšené močové inkontinence a hyperaktivního močového měchýře a že rozporuje přítomnost močové inkontinence jako příčinu navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Posudková komise však trvá na tom, že tuto diagnózu nelze opominout, protože při nemožnosti časté výměny inkontinenčních pomůcek a následné očisty hrozí riziko močové infekce, které je u posuzované potencionálně subkompenzovaným diabetem mellitem s glykosurií a rizikem vzniku infekce ledvin a rozvojem nefrologických komplikací. Sděluje, že zařazení zdravotního postižení do kapitoly IV., položky 2 b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ponechává na horní hranici procentuálního rozmezí 25 %, a že s ohledem na dělnickou profesi a minimální možnost rekvalifikace posuzované využívá § 3 odst. 2 této vyhlášky a navýšuje míru poklesu pracovní schopnosti o 10 %.
33. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl výše citovaný posudek posudkové komise doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
34. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
35. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2023, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu prvního stupně invalidity.
36. Přestože žalobkyně měla ve věci plný úspěch a podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. měla vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení, které před soudem důvodně vynaložila, žalobkyně náhradu nákladů řízení výslovně nepožadovala, a proto ji soud žalobkyni nepřiznal. Žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť neměla ve věci úspěch.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 11. října 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.